

влади, а в певній мірі і через ставлення широких кіл української інтелігенції шістдесятих років XIX століття до власної культури і мови. Цитуючи слова О.Кониського про причини припинення існування журналу в її («Основи») завчасній смерті винні не одні вороги нашої мови та цензурні устами, але і сама українська громада» [3].

Таким чином, нова народницька ідеологія українців середини століття викликала цілу хвилю імперської реакції, яка наступала чимраз сильніше. Наступ Російської імперії на Україну не тільки посилювався, а й набував серйозних організаційних і структурних форм, творилася могутня шовіністична ідеологія, головним покликанням якої було досягти політичного, культурного, ментального прориву російської культури над усіма іншими культурами, що прагнули до існування, у тому числі і українською. Однак українська інтелігенція своєю діяльністю в середині XIX століття уже заклала основу національно-культурницькому відродженню.

1. Історія Української культури у п'яти томах. Т.4. Книга 2. Українська культура XIX століття / М.П.Боднар, М.П.Загайкевич, Р.Я.Пилипчук [та ін.]; за ред. Б.Патона – К.: Наукова думка, 2005. – 1295 с. 2. Животко О. Історія української преси / О. Животок. – К.: Дніпро, 1999. – 92 с. 3. Сліпушко О. Українська суспільно-політична думка XIX ст. // Тисяча років української суспільно-політичної думки. У дев'яти томах. Т. V. Книга перша (XIX ст.). – К.: Дніпро, 2001. – 490 с. 4. Тарас Шевченко Кобзар. Т.4. – Вінніпег: Вид.Спілка «Тризуб», 1954. – 556 с. 5. Тарас Шевченко. Твори у п'яти томах. Т.5. Щоденник. Вибрані листи. – К.: Дніпро, 1971. – 544 с.

КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Войнаровський А.Ф.

Львівська національна академія мистецтв

Економічні інтереси власників володільців інтелектуальної власності реалізуються через господарську діяльність. Це означає, що для отримання прибутку володільцем цієї власності слід здійснити її комерціалізацію, тобто включити її в цивільний оборот або використати у власному виробництві. В даній публікації мова йде про комерціалізацію інтелектуальної власності шляхом укладання договорів:

- між співавторами патенту;
- між власниками патенту й авторами у зв'язку з виплатою винагороди за використання об'єкта промислової власності;
- між власником патенту під час комерційної реалізації інтелектуального продукту та ін [1, с. 275].

У цьому випадку інтелектуальна власність виступає у формі інтелектуального капіталу, тобто в формі знань, які можуть бути перетворені на прибуток і оцінені.

Для створення інтелектуального продукту підприємство інвестує капітал, який при продажу цього продукту набуває форми товарного капіталу, головною функцією якого є реалізація інтелектуального продукту і одержання додаткової вартості у грошовій формі.

Договори, як правова форма реалізації виключного права на об'єкт інтелектуальної власності мають назву ліцензійних. Вони кваліфікуються як ліцензійні договори за предметом ліцензійної угоди (в залежності від виду об'єкта інтелектуальної власності); ліцензійні договори за обсягом прав, що передаються; ліцензійні договори за способом охорони її предметів [2, с. 54-56]. Комерціалізація інтелектуальної власності через ліцензійні договори здійснюється на основі правових норм, які визначають сукупність взаємних обов'язків. Послідовність виконання зобов'язань передбачає початок зобов'язань з моменту, коли договір сторін набуває чинності. Завершує цю операцію акт, який не має зворотної сили. Договори укладаються у письмовій формі і потребують офіційної реєстрації в Установі.

1. Енциклопедія інтелектуальної власності / за ред. проф. П.П. Крайнєва. – К.: Старт - 98, 201 – 670 с. 2. Меньяло Л.А. Передача прав на об'єкти інтелектуальної власності. // Укладач Меньяло Л.А. – К: ЗАТ “Інститут інтелектуальної власності і права”, 2000 – 240 с.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЧИННИКИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ У ФОКУСІ СУЧАСНИХ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Бідак В.Я.

Інститут регіональних досліджень НАН України

Підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС передбачає актуалізацію Положення про створення Зони вільної торгівлі, що мало б викликати інтенсифікацію процесів не тільки соціально-економічного розвитку країни та її регіонів, а й значні прояви